

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/224/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201580
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201580.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek: 1/ V. I. Q., bytom F. X, I., 2/ J. T., bytom F. XX, I., obe zastúpené: LEGAL CARTEL s.r.o., Ľubinská 18, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Senec, so sídlom Hurbanova 21, Senec (pôvodne Správa katastra Senec), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Správy katastra Senec zo dňa 27.4.2011 č. V-360/03, o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, o odvolaní I. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.9.2013 č. k. 3Sp/45/2011-102, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.9.2013 č. k. 3Sp/45/2011-102 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Správy katastra Senec ako odporcu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Senec. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia najmä ustanovení § 11 (miestnymi orgánmi štátnej správy na úseku katastra sú okresné úrady, ak osobitný zákon neustanovuje inak) a 18 ods. 2 (okresný úrad podľa písm. a/ rozhoduje v katastrálnom konaní, podľa písm. b/ až k/).

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Napadnutým uznesením krajský súd zamietol návrh I. Q. na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 3Sp/45/2011.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že v konaní podľa tretej hlavy piatej časti OSP je okruh účastníkov taxatívne stanovený v ust. § 250m OSP. Účastníkmi sú tak tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne a správny orgán, ktoré rozhodnutie sa preskúmava. Krajský súd tu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžo/28/2011 z 8.11.2011. Krajský súd ďalej uviedol, že predmetom súdneho konania je tu preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, nedotýkajúceho sa práv a povinností žiadateľky. Samotný spor o vlastníctvo predmetnej nehnuteľnosti je civilnoprávnej povahy a nepatrí do právomoci správnych orgánov, a ani súdov rozhodovať o tejto otázke.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolala I. Q. z dôvodu, že súd nesprávne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Krajský súd sa podľa jej názoru nedostatočne oboznámil s pripojeným administratívnym spisom, nakoľko v správnom konaní aktívne vystupovala na ochranu svojich práv a tiež žiadala o vstup do konania. Krajský súd nesprávne posúdil aj dosah rozhodnutia súdu na jej práva. Rozhodnutie v súdnom konaní môže mať vážny dopad na jej práva, nakoľko je vlastníkom nehnuteľností o ktorej sa rozhoduje v administratívnom konaní a má preto záujem na výsledku konania. Zároveň poukázala na súdom citované rozhodnutie NSSR, ktoré vo svojom odôvodnení odkazuje na rozhodnutie NSSR sp. zn. 1Sžr/93/2011 z 14.2.2012 a má za to, že práve toto rozhodnutie si mal konajúci súd osvojiť, nakoľko jeho skutkový stav je obdobný ako v jej prípade, vedľajší účastník v súdnom konaní nebol účastníkom administratívneho konania, ale je vlastníkom nehnuteľnosti. Má za to, že konaním krajského súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Žiadala preto odvolací súd, aby zmenil uznesenie krajského súdu tak, že ju pripustí do konania na strane odporcu.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že trvá na svojich skôr podaných vyjadreniach a v časti konania o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania bude rešpektovať rozhodnutie odvolacieho súdu.

Navrhovateľky sa k odvolaniu vyjadrili tak, že v konaní podľa tretej hlavy piatej časti OSP je okruh účastníkov taxatívne stanovený a sú nimi tí, ktorí sú nimi v konaní na správnom orgáne a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava. Predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu, teda individuálneho správneho aktu nedotýkajúceho sa práv a povinností žiadateľky o vstup do konania. Upozornil ďalej na skutočnosť, že na Okresnom súde Pezinok prebieha konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Súd by mal posudzovať aj opodstatnenosť vstupu do konania vzhľadom na charakter preskúmvanej veci. Navrhovali preto napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať im náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po preskúmaní napadnutého uznesenia jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu treba zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 246c ods. 1 prvá veta OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Predmetom odvolacieho konania bolo uznesenie krajského súdu o zamietnutí návrhu odvolateľky na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka. Odvolací súd zo spisu krajského súdu zistil, že odvolateľka svojím podaním zo dňa 14.3.2012 požiadala o vstup účastníka do konania, nakoľko má na tom naliehavý právny záujem.

Odvolací súd sa s názorom prezentovaným v rozhodnutí krajského súdu nestotožňuje a nesúhlasí s ním. Ako vyplýva z mnohých rozhodnutí Najvyššieho súdu, napr. z rozhodnutí sp. zn. 1Sžr/93/2011, či 1Sžr/155/2011 z 14.2.2012, aj v správnom súdnictve, teda v konaní podľa piatej časti OSP je možno aplikovať ust. § 93 týkajúce sa vedľajšieho účastníctva. Nevyhnutným predpokladom na pripustenie vedľajšieho účastníka je však podmienený preukázaním právneho záujmu účastníka na výsledku konania, pričom o právny záujem ide vtedy, ak by jeho právne postavenie bolo ovplyvnené výsledkom konania.

Krajský súd preto podľa názoru odvolacieho súdu pochybil, ak bez skúmania právneho záujmu odvolateľky iba striktno uviedol, že aplikácia ust. § 93 nie je v konaniach podľa tretej hlavy piatej časti možná a že účastníkmi konania môžu byť iba tí, ktorí nimi boli v správnom konaní a samotný správny orgán.

V ďalšom konaní bude preto potrebné, aby krajský súd posúdil, či má odvolateľka právny záujem na výsledku predmetného konania, teda či jej právne postavenie môže byť výsledkom konania ovplyvnené a až následne definitívne rozhodol o jej vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka.

Podľa § 212 ods. 4 OSP odvolací súd môže rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, aj keď sa navrhuje zmena, a naopak.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O trovách konania rozhodne v súlade s § 224 ods. 3 OSP súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.